

grad indberettes ikke af borgerne selv, men af pengeinstitutter, arbejdsgivere m.v. Den offentlige myndighed sender herefter oplysningerne til borgeren, der kan be- eller afkræfte de angivne oplysninger. Det findes at være retssikkerhedsmæssigt meget betænkeligt, at borgerne således synes at pålægges et passivitetsansvar.

Svar (5/2 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Straffelovens kapitel 17 (navnlig §§ 161-163) og en lang række bestemmelser i særlovgivningen indeholder bestemmelser om strafansvar for urigtige erklæringer til offentlige myndigheder. Det er ikke udelukket at pålægge en person ansvar efter disse bestemmelser i tilfælde, hvor de urigtige oplysninger ikke hidrører fra den pågældende selv, men hvor denne efter at være blevet gjort bekendt med oplysningerne har undladt at reagere på de urigtige oplysninger. Det er imidlertid ikke muligt helt generelt at beskrive, i hvilke tilfælde der kan pålægges strafansvar for en sådan undladelse, når straffebestemmelsen efter sin ordlyd omfatter en aktiv handling (afgivelse af urigtig erklæring).

Det kan derfor være nødvendigt i forbindelse med indførelse af ordninger med automatiseret dataindsamling som beskrevet i spørgsmålet i den relevante særlovgivning at optage bestemmelser, der nærmere fastlægger borgernes pligt til at reagere på urigtige oplysninger, som en myndighed har modtaget fra andre end borgeren selv.

I begrundelsen for spørgsmålet nævnes det, at oplysninger til skattevæsenet i stigende grad indberettes ikke af borgerne selv, men af pengeinstitutter, arbejdsgivere m.v. Det kan i den anledning oplyses, at der ved indførelsen af den såkaldte fortrykte selvangivelse blev gennemført en ændring af skattekontrollovens § 16. Efter den nugældende bestemmelse har en skatteyder pligt til at underrette skattemyndighederne inden 4 uger, hvis den ansættelse af indkomst eller formue, som skatteyderen modtager, er for lav. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelsen, straffes med bøde. Er overtrædelser begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, kan straffen stige til hæfte eller fængsel indtil 2 år.

Jeg kan i den forbindelse henvise til mit svar af 12. december 1995 på Retsudvalgets spørgsmål nr. 52 (alm. del - bilag 111) vedrørende en

artikel af landsdommer Peter Rørdam i Ugeskrift for Retsvæsen om denne bestemmelse i skattekontrolloven. Kopi af svaret (uden bilag) vedlægges. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1229

Til indenrigsministeren (30/1 96) af:

Birthe Rønn Hornbech (V):

»Hvad er ministerens kommentar til Claes Nilas' oplysninger om, at det kan blive svært at returnere bosniske krigsflygtninge, der er kommet illegalt over grænsen?«

Begrundelse

Det må befrygtes, at der vil ske en tilstrømning af tusindvis af bosniske krigsflygtninge, der er uden sidestykke siden udlændingelovens indførelse, og som klart vil overgå tilstrømningen af statsløse palæstinensere i 1986.

Svar (7/2 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg går ud fra, at spørgsmålet henviser til en artikel i Berlingske Tidende tirsdag den 30. januar 1996, hvoraf det af overskriften til artiklen fremgår, at Udlændingestyrelsens direktør, Claes Nilas, skulle være mere bekymret end regeringen for et bosnisk flygtningepres på den dansk-tyske grænse.

Der er imidlertid ingen forskel mellem mine og Claes Nilas' udtalelser.

Claes Nilas' udtalelser vedrører tilfælde, hvor en bosnier er indrejst ulovligt til Danmark fra Tyskland og først senere kommer i kontakt med de danske myndigheder.

I disse tilfælde er det efter den dansk-tyske grænseoverløberoverenskomst en betingelse for, at Tyskland skal modtage den pågældende, at det kan konstateres, at vedkommende ulovligt er indrejst fra Tyskland.